

[Grünbaum.]

forslag er gode ting, bl. a. huslejestoppet, som har været nævnt. Jeg mener også, at regeringen i de forhandlinger, der har været ført, er nået frem til et efter omstændighederne godt forslag – det vil jeg gerne have sagt – altså med de politiske konditioner, vi har, med det folketing, vi har, altså set fra en rent politisk vurdering.

Men efter min mening er det, der skal foregå nu, en handling, som ikke kan retfærdiggøres med de overenskomststridige strejker, som har været trukket meget stærkt frem. Det, man gør nu, er nemlig et klart, om end indirekte, indgreb imod lønforhøjelser, der netop ikke er overenskomststridige. Jeg skal ikke gå ind i en nærmere diskussion heraf, som i dette øjeblik ikke kan tjene noget som helst fornuftigt formål, men jeg vil kun sige, at jeg finder det uheldigt og i hvert fald ikke fremmende for mulighederne for at gennemføre en virkelig indkomstpoltik – det, vi er mange der ønsker – en indkomstpoltik, som det danske samfund har så hårdt brug for.

Jeg er altså imod lovforslaget og skulle som følge heraf stemme imod eller undlade at stemme ved tredjebehandlingen. Imidlertid vil jeg ikke ved min stemmeafgivning i denne sag være medvirkende til at vælte en socialdemokratisk regering, og for ikke at skabe en øget usikkerhed omkring afstemningens forløb er min beslutning derfor den, at jeg allerede nu meddeler her, at jeg ved tredjebehandlingen stemmer for lovforslagets endelige vedtagelse.

Kurt Hansen (VS):

De mange strejker og aktioner på arbejdspladserne i den sidste tid har bragt den socialdemokratiske regering ud i en dyb krise. Strejkerne er et klart udtryk for, at flere og flere lønarbejdere simpelt hen ikke vil finde sig i de overgreb, som de bliver mødt med herindefra. Hver evig eneste gang, den socialdemokratiske regering sammen med sine forligspartier har skullet redde dette land ud af den dybt uheldige situation – som man har fremstillet det – så er lønarbejdernes løn- og arbejdsforhold blevet klart forringet. Overenskomstindgreb og septemberforlig og augustforlig med 2 pct.-lønrammen og en delvis afskaffelse af den automatiske dyrtidsregulering er nogle af de overgreb, som arbejderklassen er blevet mødt med, når folketinget holder døgnmøder.

Denne gang skal der altså lægges op til en kriminalisering af ulovlige strejker, som man

så smukt kalder det. Det er måske den lille ideologiske indsprøjtning, som befolkningen skal have for nemmere at acceptere det, når man reelt indfører en kriminalisering, som socialdemokratiet jo har været lige ved at gøre for ganske få dage siden. Den lønforhøjelse, som lønarbejderne, som arbejderklassen tilkæmper sig ad denne vej, skal altså gøres ugyldig. Det er, som jeg sagde, et klart oplæg til en kriminalisering af alle former for arbejdskampe. Næste gang, socialdemokratiet og LO-toppen begynder at miste grebet omkring lønarbejderne, så kan man sætte ind med den kriminalisering, der har været lagt op til én gang.

Prisstoppet er simpelt hen hullet som en si, som vores ordfører, hr. Wilhjelm, ganske klart og tydeligt har pindet det ud, så der overhovedet ikke kan være tvivl om denne sag. Det så kaldte prisstop er udelukkende kosmetik for at få forliget til at tage sig kønner ud. Tidligere prisstop har klart og tydeligt vist, at det er fuldstændig umuligt at administrere en sådan lov effektivt. Oven i købet er der jo i denne sag kun tale om prisstigninger som følge af lønforhøjelser, lønstigninger. Det viser klart og tydeligt, hvad det er, der er det egentlige sigte med forliget.

Og hvad angår huslejestoppet, så er der jo frit slag i bolledejen efter 3 måneders forløb, så lejerne igen kan blive flået af boligspekulanter og børshajer. Der er frit slag i bolledejen efter 3 måneders forløb.

Forliget gør lønfremgang, der er opnået ved overenskomststridige aktioner, ugyldig. Dermed har den socialdemokratiske regering stillet sig 100 pct. bag Dansk Arbejdsgiverforenings diktat til sine medlemmer om ikke at give lønindrømmelser. Arbejdsgiverne nej er ved en sådan lovgivning blevet styrket og udvidet til hele arbejdsmarkedsområdet. Arbejdsgiverne vil nu over en bank administrere på den måde, at lønindrømmelser simpelt hen er ugyldige. Det er den måde, man vil argumentere på, når arbejderne kommer og fremsætter deres retfærdige og rimelige krav.

Det vil naturligvis betyde, at den konkrete kamp, der finder sted imod 2 pct.-lønrammen i augustforliget, vil blive vanskeliggjort, og selve kampen generelt imod indkomstpoltikken vil også blive vanskeliggjort. Men fra venstresocialisternes side er vi klart af den opfattelse, at kampen naturligvis ikke er umulig af den grund, at man herindefra forsøger på bureaukratisk vis at spænde ben, når arbejderne øn-